

Salvador Giménez arriba per «servir, sent l'últim, tots els últims de la societat»

El nou bisbe inicia el ministeri episcopal a Lleida amb una celebració sòbria

Ignasi Miranda

Fotos: Josep Manel Prada

Salvador Giménez Valls ja és formalment, des del diumenge 20 de setembre, el nou bisbe de Lleida. La catedral nova de la capital del Segrià es va omplir en una celebració de l'eucaristia en què va quedar representada tota la diòcesi, amb les seves parròquies, ordes i congregacions, entitats i comunitats cristianes en general.

Sobretot hi havia persones que, més enllà del seu carisma o estil, volien donar la benvinguda al nou pastor, després d'aquests últims set anys amb el bisbe Joan Piris. En l'homília, Giménez Valls, nascut a Muro d'Alcoi (Alacant) el 1948, va assegurar que vol «servir, sent l'últim, tots els últims de la nostra societat».

Després de recordar que «l'acció pastoral és única» i que «no té parcel·les separades o plantejaments alternatius», va recordar sobretot «la tragèdia dels immigrants i els refugiats, tants germans nostres que fugen de la mort i busquen la vida». Davant d'aquesta dura realitat, va fer una crida global perquè «les repetides imatges de televisió o les notícies de la premsa no ens acostumin a la insensibilitat ni a la indiferència», com també perquè «treballem per la vida de tots, per la seva dignitat personal, per la fraternitat, per l'amor sense exclusions».

El nou bisbe de Lleida, d'altra banda, va assegurar que vol dedicar-se «d'una manera especial al foment de les vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada» perquè «és un servei urgent i necessari». També va expressar el seu compromís amb «la promoció del laïcat i la presència de l'Església en el món de la cultura, l'economia, la política i la justícia», com «ja s'ha fet aquests últims anys».

Salvador Giménez Valls, en una referència als creients de la seva nova diòcesi i a tota l'Església que fa camí a Catalunya, va mostrar el seu desig de «saber estimar cada dia més les manifestacions culturals i socials del nostre poble», del qual es va presentar com «un membre més». En aquesta línia, va definir-lo com «un poble que, amb uns trets específics, prega, parla, estima i acull, com ensenya Jesucrist, totes les persones del món com a germans». En la seva primera predicació, el nou bisbe de Lleida no va fer cap referència explícita al litigi per les obres d'art de la Franja de Ponent, un tema que vol estudiar i conèixer millor i sobre el qual s'ha mostrat prudent en les seves primeres declaracions.

Va ser una missa marcada per la sobrietat i la senzillesa, amb bona sintonia entre tots els presents des de la diversitat i també amb una exteriorització molt expressiva del que són les bones relacions entre l'Església local i les autoritats civils. Per exemple,

Salvador Giménez besa la relíquia de la Vera Creu.

Moment de la processó d'entrada.

l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, que va compartir uns moments amb Monseñor Giménez Valls a l'entrada de la catedral, va acompanyar-lo uns metres fins i tot ja dintre del temple. «És una gran festa per a tota la ciutat, perquè el bisbe està al servei de la gent, pensi el que pensi», va dir l'alcalde, en declaracions a *Catalunya Cristiana*, després de l'Eucaristia i durant una recepció a l'Acadèmia Mariana.

Una benvinguda amb senzillesa i esperança

El nunci del Papa a Espanya i Andorra, Renzo Frattini, va començar presidint la celebració i, després de les salutacions inicials i la lectura de les

Lletres apostòliques amb les quals el papa Francesc segella el nomenament, va cedir la cadira (la càtedra o seu) a Salvador Giménez Valls tot just abans del cant del Glòria.

El primer acte formal va ser la recepció del nou pastor a la porta de la catedral, mentre repicaven les campanes. El nou bisbe va arribar-hi amb el Col·legi de Consultors, òrgan de govern de la diòcesi durant aquest últim mes i mig, i amb l'administrador Ramon Prat. A la porta, el nunci va presentar-lo i el president del Capítol li va oferir la relíquia de la Vera Creu per besar-la i el salpasser amb l'aigua beneïda, moment que va donar pas a la primera aspersió feta pel pastor que, en aquell moment, entrava a la casa

de la seva nova comunitat. Finalment, Giménez Valls va travessar la nau pel passadís central, va entrar un moment a la Capella del Santíssim Sagrament per pregar uns instants i finalment va entrar a la sagristia. A partir d'aquest important pas, el ja bisbe titular, el nunci i tots els concelebrants i assistents van iniciar la processó per començar amb normalitat l'Eucaristia.

Encara en els ritus inicials, el nunci va recordar que «el Sant Pare no deixa mai de proveir les diòcesis amb nous pastors, i ha estat molt conscient que l'estimada Església de Lleida el necessitava». També va intervenir, amb unes breus paraules de salutació, l'arquebisbe metropolità de Tarragona i president de la Tarraconense, Jaume Pujol, que va garantir a Giménez Valls la proximitat i l'ajuda de tots els pastors i les comunitats cristianes de les diòcesis incloses en tota la província, com també l'Església catalana en general.

I un cop es va llegir el text que certificava el nomenament, Renzo Frattini va invitar el nou titular de Lleida a ocupar la càtedra. Ja des de la nova seu, es van acostar al bisbe Salvador el Capítol Catedral, una representació del clergat (en aquest cas el Col·legi de Consultors), dos religiosos, 4 religioses i sis laics i laiques, tots en representació de la diòcesi.

Bisbes de Catalunya i la cúpula de l'Episcopat espanyol

Amb Salvador Giménez Valls i el nunci Renzo Frattini van concelebrar l'arquebisbe de Barcelona, cardenal

Joan Piris saluda amb afecte el seu substitut.

El bisbe Giménez rep l'escalf dels diocesans.

Lluís Martínez Sistach, el de Tarragona, Jaume Pujol, i gairebé tots els bisbes de Catalunya, així com l'abat de Montserrat Josep Maria Soler.

També destaca la presència del bisbe lleidatà José Luis Mombiola, actualment al Kazakhstan. Pel que fa a altres prelatos, van ser igualment a l'altar el president de la Conferència Episcopal Espanyola i arquebisbe de Valladolid, cardenal Ricardo Blázquez, l'arquebisbe de Madrid i vicepresident de la CEE, Carlos Osoro, i el de València, cardenal Antonio Cañizares. També van actuar com a concelebrants desenes de preveres de Lleida, alhora que van assistir com a diaques Mateu Hidalgo, que va proclamar l'Evangelí, i Josep Solé, en altres serveis. Entre les autoritats civils, a més de l'alcalde Àngel Ros, van ser presents en la celebració el conseller d'Agricultura del govern català, Jordi Ciuraneta, la vicepresidenta del Consell Insular de Menorca, Pilar Pons, i el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat, Enric Vendrell, entre d'altres.

L'Eucaristia va tenir moments diversos, amb bon equilibri entre silenci, paraula, bona música i explicacions sobre el sentit dels ritus i els gestos. Es va fer públic que el bisbat acabava de constituir un grup de treball per acollir refugiats, en la que previsiblement serà la primera gran acció social dins el nou pontificat de Salvador Giménez Valls. Serà un projecte caritatiu de gran importància, després que el bisbe Joan Piris ja impulsés, a partir de l'any 2012, el projecte Llars del Seminari, entès i presentat com un compromís personal i diocesà per acollir famílies desnonades en unes renovades dependències de l'antic centre.

Un detall significatiu, a més, va ser que el bàcul utilitzat pel nou pastor

va ser el que havia utilitzat Salvi Huix, bisbe de Lleida màrtir de la persecució religiosa dels anys trenta. En la música, hi va actuar el Petit Cor de la Catedral de Lleida, amb cantaires de

diversos cors i orfeons de les terres de Lleida. Com a organista, va intervenir-hi Miguel González Ruiz, mentre que va animar els cants de l'assemblea Gemma Naranjo. Tot es va fer sota la

direcció de Joaquim Mesalles, canonge i mestre de capella. Al final, tots els presents van acostar-se als peus de l'altar, on el bisbe Giménez Valls va saludar-los personalment.

Estimats germans de la diòcesi de Lleida:

Amb aquestes primeres línies vull començar expressant els meus sentiments de profunda gratitud al Sant Pare per la confiança que ha dipositat en mi, manifestant la meua adhesió i fidelitat fraterna al Successor de Pere. Per descomptat, com acostuma a demanar-nos a tots, ofereixo les meves pregàries al Senyor pel seu ministeri en l'Església universal, alhora que sol·licito les seves per la meua vida i pel ministeri que inicio ara.

Vull també transmetre una cordial salutació a tots els que formeu part de la nostra Església diocesana en la qual teniu tasques pastorals concretes, col·laboreu en iniciatives caritatives o solidàries o simplement utilitzeu els serveis parroquials o diocesans per cultivar la vostra fe i aprofundir en la vostra vida cristiana. A tots, sacerdots, membres de la Vida Consagrada, laics, desitjo apropar-me amb un sincer agraïment per haver mantingut l'herència cristiana que us van llegar els vostres avantpassats.

M'incorporo a una Església amb una llarga història i una tradició singular on ha estat sempre viva la presència de la Persona, de l'obra i del missatge de Jesucrist. I això ha estat possible per la forta convicció dels bisbes, sacerdots, religiosos i laics que han mostrat el sentit i la felicitat en el seguiment del Senyor i l'han sabut transmetre als seus contemporanis. M'incorporo sense haver participat mai en el vostre camí particular, podria dir que amb les meves mans buides de col·laboracions lleidatanes, però amb el cor alegre i animós per pertànyer, vosaltres i un servidor, a l'única Església de Crist que pren cos en els diferents llocs de la nostra geografia. Pregueu per mi com jo ho faig per tots vosaltres.

Serveixi aquesta breu salutació per dir que vaig ser

batejat i educat en la fe en el si d'una família creient de Muro d'Alcoi, de la província d'Alacant i de la diòcesi de València, vaig ingressar al Seminari Metropolità de València amb dotze anys, i vaig ser ordenat sacerdot l'any 1973; vaig pertànyer a aquell presbiteri amb diferents serveis com a rector de parròquia, director de col·legi diocesà i escola de Magisteri, rector del Seminari Menor, vicari episcopal i bisbe auxiliar, i vaig rebre l'ordenació episcopal l'any 2005. Des de l'any 2009 he ocupat la seu episcopal de Menorca des d'on vinc carregat d'il·lusió i gratitud per tot el que en aquesta comunitat diocesana he après i m'han ensenyat. Amb els menorquins he tingut una única preocupació: saber orientar a cadascú i a totes les comunitats vers l'alegria de la trobada amb el Senyor.

Estic convençut que l'Església de Déu que peregrina a Lleida sabrà acollir-me com a pare i pastor, amb les limitacions i defectes personals, però comptant amb la força de la gràcia que supera vacil·lacions i rutines, regalant-nos l'alegria i el coratge de l'Evangelí.

Demano a Déu que em concedeixi llum per ser un bon pastor segons el Cor de Crist i ja des d'ara que sàpiga donar suport a totes les iniciatives pastorals que entre tots esteu duent a terme. Agraïxo la tasca del meu antecessor, el bisbe Joan Piris, que s'ha desgastat durant els últims set anys al servei de la comunitat diocesana.

Ja compto amb la intercessió de sant Joan Baptista, patró de la diòcesi i la mateixa Mare de Déu, sota l'advocació de l'Acadèmia; a ells m'encomano.

Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

